

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010326
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010326.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudkýň JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci odsúdeného N. S., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 29.03.2018, č. k. 34PP/16/2018 - 29, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.08.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného N. S., nar. XX.XX.XXXX zamietla.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 29.03.2018, č. k. 34PP/16/2018 - 29 súd rozhodol, že podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona žiadosť odsúdeného N. S., nar. XX.XX.XXXX o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 25.01.2017 pod. sp. zn. 2T/1/2017, podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v trvaní 2 roky so zaradením pre jeho výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, zamietla.

Proti uvedenému uzneseniu Okresného súdu Trnava podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné. Napadnutým uznesením rozhodol okresný súd o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Žiadosť odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku na jeho podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nespĺňa podmienky materiálne. Odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním čiastočne preukázal polepšenie. Správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, nedostatky sa vyskytli v dodržiavaní časového rozvrhu dňa, keď opakovane spal v nepovolenom čase na neustlatom lôžku. Podľa prvostupňového súdu odsúdený nesplnil druhú z materiálnych podmienok - prognózu, že bude viesť riadny život, a to najmä vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu s prihliadnutím na opakovanú trestnú činnosť. Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že náprava páchatela a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas výkonu trestu odňatia slobody, pričom podmienkovým prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu,

ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Riziko recidívy u odsúdeného vzhľadom k jeho trestnej minulosti a resocializačnej prognóze je príliš veľké a nie je možné konštatovať, že by sa odsúdený v prípade podmieneného prepustenia nedopustil žiadneho protiprávneho konania, resp. že by viedol riadny život.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného.

Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho žiadosti o podmienené prepustenie. Vyššie uvedená trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia. Túto obavu odôvodnil prvostupňový súd správne a vyčerpávajúcim spôsobom, preto tunajší súd na túto časť odôvodnenia napadnutého uznesenia na tomto mieste odkazuje, bez potreby jeho opakovania.

Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

Sťažnostný súd uvádza, že početnosť trestnej činnosti odsúdeného svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Z odpisu registra trestov je možné zistiť, že odsúdený má 5 trestných záznamov, rôznorodú trestnú činnosť. Odsúdený páchal trestnú činnosť i v čase, keď bol za predchádzajúcu trestnú činnosť odsúdený na nepodmienený trest odňatia slobody. Odsúdenému bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu prostredníctvom podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil. Odsúdený nesplnil zákonné podmienky na to aby bolo možné konštatovať, že sa v určenej skúšobnej dobe osvedčil, takisto aj výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Inštitút podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený. Námietky, ktoré vo svojej sťažnosti uvádza odsúdený a ani skutočnosti, ktoré zistil prvostupňový súd však v jeho prípade neodôvodňujú „skrátene“ uloženého trestu. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela rovnakého druhu trestnej činnosti, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon. S poukazom na uvedené považuje sťažnostný súd napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné, a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.